

DE RECHTBANK VAN EERSTE AANLEG TE GENT VAN 3 DECEMBER 2014

De rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Gent, achtentwintigste kamer (G28), drie rechters, rechtsprekende in correctionele zaken, heeft het volgende vonnis uitgesproken:

Gezien de stukken van vervolging en de beschikking van de raadkamer, d.d. 15 september 2014, waarbij de in verdenking gestelde verwezen werd naar de correctionele rechtbank.

IN DE ZAAK VAN DE BURGERLIJKE PARTIJ

3. J. Lalo, zonder beroep, geboren te Brikama (Gambia) op (...) wonende te 9900 Eeklo, (...), van Gambiaanse nationaliteit

EN HET OPENBAAR MINISTERIE tegen:

1. A. Rohit, geboren te Shaga (Afghanistan) op (...), wonende te 9900 Eeklo, (...), van Afghaanse nationaliteit.
2. K. Mohammad, Yousuf, geboren te Naghrak (Afghanistan) op (...), wonende te 9900 Eeklo, (...), vluchteling van Afghaanse herkomst.

VERDACHT VAN:

De eerste en de tweede :

Om het wanbedrijf te hebben uitgevoerd of aan de uitvoering rechtstreeks te hebben meegewerkt, om, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp te hebben verleend dat het wanbedrijf zonder hun bijstand niet had kunnen worden gepleegd,

Opzettelijk verwondingen of slagen te hebben toegebracht aan J. L., met de omstandigheid dat de slagen of verwondingen een ziekte of ongeschiktheid tot het verrichten van persoonlijke arbeid ten gevolge hebben gehad.

met de omstandigheid dat een van de drijfveren van het misdrijf bestond in de haat tegen, het misprijzen van of de vijandigheid tegen een persoon wegens diens zogenaamd ras, zijn huidskleur, zijn afkomst, zijn nationale of etnische afstamming, zijn nationaliteit, zijn geslacht, zijn geslachtsverandering, zijn seksuele geaardheid, zijn burgerlijke staat, zijn geboorte, zijn leeftijd, zijn fortuin, zijn geloof of levensbeschouwing, zijn huidige of toekomstige gezondheidstoestand, een handicap, zijn taal, zijn politieke overtuiging, zijn syndicale overtuiging, een fysieke of genetische eigenschap of zijn sociale afkomst.

Te 9900 Eeklo op 20 april 2014

De derde :

Gedagvaard teneinde te horen beslissen over zijn stelling als burgerlijke partij bij beschikking van de Raadkamer, afdeling Gent dd. 15/09/2014

PROCEDURE

De rechtbank nam inzage van de stukken van de rechtspleging.

De dagvaardingen werden regelmatig betekend.

Bij de behandeling van de zaak en in de processtukken werd gebruik gemaakt van de Nederlandse taal.

De rechtbank heeft als tolk aangesteld de heer A. A., teneinde de tweede beklaagde bij te staan voor de vertaling van de gezegden van de Nederlandse taal in de Pashto taal en vice versa en die de door de wet voorziene eed heeft afgelegd.

De beklaagden werden gedagvaard om te verschijnen op de openbare terechtzitting van 5 november 2014.

De rechtbank aanhoorde op de terechtzitting van 5 november 2014:

- de middelen en de conclusies van de BURGERLIJKE PARTIJ, J.Lalo, wonende te 9900 Eeklo, (...), voorgedragen door meester Charlotte D., advocaat te 9900 Eeklo, (...), die hem ter terechtzitting vertegenwoordigt;
- het openbaar ministerie, bij monde van de heer Y. D., eerste substituut-procureur des Konings;
- de beklaagde, K. Mohammad, in zijn middelen van verdediging, voorgedragen door hemzelf en bijgestaan door meester Tom V. B., advocaat te 9000 Gent, (...).

De beklaagde, A. Rohit, alhoewel behoorlijk gedagvaard, is ter terechtzitting niet verschenen, noch iemand om hem te vertegenwoordigen.

De zaak werd voor behandeling uitgesteld naar de terechtzetting van 19 november 2014.

De rechtbank aanhoorde op de terechtzitting van 19 november 2014:

- de middelen en de conclusies van de BURGERLIJKE PARTIJ, J. Lalo, wonende te 9900 Eeklo, (...), in zijn eis tegen de beklaagden, voorgedragen door meester Charlotte D., advocaat te 9900 Eeklo, (...), die hem ter terechtzitting vertegenwoordigt;
- de vordering van het openbaar ministerie, uitgesproken door de heer D. V. D. B., substituut-procureur des Konings;
- de beklaagde, K. Mohammad, in zijn middelen van verdediging, voorgedragen door zijn raadsman meester Tom V. B., advocaat te 9000 Gent, (...), die hem ter terechtzitting vertegenwoordigt.

De beklaagde, A. Rohit, alhoewel behoorlijk gedagvaard, is ter terechtzitting niet verschenen, noch iemand om hem te vertegenwoordigen.

OP STRAFRECHTELIJK GEBIED

1. Feiten

Op 20 april 2014 omstreeks 20u wordt de politie opgeroepen voor een vechtpartij waarbij Afghanen een Belg zouden hebben aangevallen met een mes. Ter plaatse worden op het voetpad een aan de linkerhand bloedende Lalo J. en zijn vriend Alex V. aangetroffen. Het slachtoffer wordt naar het ziekenhuis overgebracht, hij is 3 weken arbeidsongeschikt. Nadien wordt een medisch attest gevoegd waarbij de arbeidsongeschiktheid verlengd werd met 6 weken.

Lalo J. verklaart in zijn verhoor dat hij terug kwam van het voetbal en opgewacht werd door 2 mannen waarmee hij de avond voordien moeilijkheden had gehad. Eén van hen (de grootste) zou hem voor 'vuile homo' verweten hebben en gezegd hebben dat hij een schande is voor de Afrikanen, hij zou hem onmiddellijk een vuistslag op de mond gegeven hebben. De tweede (de kleinste) zou hem met een mes in de zij hebben proberen steken. Het slachtoffer kon dit afweren door het mes vast te grijpen en vast te houden in het gevecht, hij liep hierbij ernstige snijwonden op. De daders vluchtten weg toen Alex V. tussenbeide kwam.

Alex V. bevestigt de verklaring van zijn vriend. Ze zouden de avond ervoor een jongen in huis hebben genomen die ruzie had met zijn/een vriendin. Haar (ex-)vriend 'R.' zou de jongen toen een bloedneus hebben geslagen. Van dit incident werd een proces-verbaal opgemaakt.

De daders worden geïdentificeerd als de eerste beklaagde Rohit A. en de tweede beklaagde Mohammad K..

De (ex-)vriendin C. M. verklaart in haar verhoor dat er inderdaad een incident was tussen Rohit A. en een andere jongen 'Eric' die voor haar deur stond. 'Eric' zou toen in de woning van Alex V. gebleven zijn. Toen de eerste beklaagde aan 'Eric' vroeg waarom hij niet onmiddellijk was weggegaan, zou 'de zwarte man' (het slachtoffer) tussenbeide gekomen zijn.

Mohammad K. verklaart in zijn verhoor dat hij en Rohit A. dronken waren. Rohit A. zou aangevallen zijn door het slachtoffer nadat hij met hem was gaan praten. Hierop zou Rohit A. terug geslagen hebben en het slachtoffer op de grond hebben gegooid. Mohammed K. zou slechts bemiddeld hebben. Er zou zeker geen mes aan te pas gekomen zijn.

Rohit A. verklaart dat Lalo J. inderdaad tussen kwam bij een discussie met 'Eric'. Lalo J. zou Rohit A. valselijk beschuldigd hebben van diefstal van zijn gsm. Toen Rohit A. terug naar het huis van zijn vriendin C. M. ging, zou Lalo J. hem hebben aangesproken en plots geslagen hebben waardoor hij viel. Zijn vriend Mohammad K. zou het slachtoffer dan bij de nek gegrepen hebben en gezegd hebben dat hij niet mocht vechten. Zelf zou Rohit A. niet geslagen hebben en evenmin een mes hebben gedragen.

De beide beklaagden ontkennen dat ze Lalo J. hebben uitgescholden. Zij houden beiden hun verklaring staande voor de onderzoeksrechter.

Het mes werd niet gevonden. Tijdens een huiszoeking werd bij Mohammad K. een mes in beslag genomen, maar daar konden geen bloedsporen op aangetroffen worden. Enkel op de schoenen van Rohit A. werd bloed gevonden.

Een getuige Marc V. P. zag de beide beklaagden kort voor de feiten met een fiets rijden richting de woning van het slachtoffer. Kort erna hoorde hij geroep en zag hij één van de twee met de fiets weggrijden en de andere weglopen, ze waren duidelijk in paniek. Hij zag geen mes.

Op de inleidende terechtzitting van 5 november 2014 erkende de tweede beklaagde dat hij inderdaad een mes ter hand had genomen.

2. Bespreking

Onder de enige tenlastelegging worden de beklaagden vervolgd voor slagen en verwondingen met arbeidsongeschiktheid en met een discriminerende drijfveer op Lalo J. op 20 april 2014.

De rechtbank acht de slagen en verwondingen met arbeidsongeschiktheid bewezen. Zij verwijst hiervoor naar:

- de verklaring van het slachtoffer die overeenstemt met de vastgestelde en medisch geattesteerde verwondingen;
- de politionele vaststellingen ter plaatse en de oproep naar de 101- centrale;
- de verklaring van de getuige Alex V.;
- de verklaring van de getuige Marc V. P. die de daders vlak na de feiten in paniek zag wegvlugten.

De rechtbank acht de verzwarende omstandigheid evenwel niet bewezen. Artikel 405quater Strafwetboek vereist niet dat haat of vijandigheid tegen een persoon de enige of doorslaggevende drijfveer is. Het is voldoende als het één van de mogelijk meerdere drijfveren uitmaakt. Het is wel vereist dat de drijfveer daadwerkelijk aanwezig is. De beklaagden moeten met andere woorden de slagen en verwondingen hebben toegebracht omdat het slachtoffer homoseksueel is.

Dat dit in casu het geval is, blijkt niet genoegzaam uit het strafdossier. Er lijkt weinig betwisting te bestaan over het feit dat het incident zijn oorsprong vindt in een schermutseling de avond voordien omtrent 'Eric' en C. M.. Wanneer in de discussie waarbij het slachtoffer uiteindelijk te lijf wordt gegaan beledigingen worden geuit als 'vuile homo' en een 'schande voor de Afrikanen', betekent dit nog niet dat de slagen ingegeven zijn door een discriminerende drijfveer. Naar het oordeel van de rechtbank bevat het strafdossier in elk geval te weinig elementen die — boven elke twijfel verheven — de verzwarende omstandigheid in hoofde van de beide beklaagden ondersteunen. De beklaagden dienen dan ook te worden vrijgesproken van de verzwarende omstandigheid.

3. Straftoemeting

De beide beklaagden hebben zich schuldig gemaakt aan ernstige slagen en verwondingen van een medemens met een mes met een lange arbeidsongeschiktheid tot gevolg. Dergelijke feiten geven blijk van een agressieve en gevaarlijke ingesteldheid en van een gebrek aan respect voor de fysieke en psychische integriteit van het slachtoffer. Dankzij het koelbloedig optreden van het slachtoffer en het tijdig tussenkomen van zijn vriend kon erger vermeden worden.

De beide beklaagden beschikken over een blanco strafregister, hetgeen gerelativeerd dient te worden gelet op hun jeugdige leeftijd.

Gelet op de afwezigheid van de eerste beklaagde op de behandelende terechtzitting kon de rechtbank niet peilen naar zijn houding en intenties. De hierna bepaalde bestraffing, die deels met uitstel kan worden toegestaan, moet hem de ernst van de feiten doen inzien en recidive voorkomen.

De eerste beklaagde voldoet aan de wettelijke voorwaarden om de gunst van het uitstel van tenuitvoerlegging te kunnen genieten.

De tweede beklaagde was aanwezig op de inleidende terechtzitting en gaf daar blijk van schuldinzicht. Hij werd vertegenwoordigd op de behandelende terechtzitting. De hierna bepaalde bestraffing, die deels met uitstel kan worden toegestaan, moet hem de ernst van de feiten doen inzien en recidive voorkomen.

De tweede beklaagde voldoet aan de wettelijke voorwaarden om de gunst van het uitstel van tenuitvoerlegging te kunnen genieten.

De beklaagden dienen te worden veroordeeld in betaling van de bijdrage tot financiering van het Bijzonder Fonds tot Hulp van de Slachtoffers van Opzettelijke

gewelddaden en aan de Occasionele Redders. Deze bijdrage, als bepaald in artikel 29, tweede lid van de Wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale bepalingen, zoals gewijzigd bij Wet van 22 april 2003 en bij artikel 1 van het Koninklijk Besluit van 31 oktober 2005 dient thans te worden bepaald op vijftientig euro, te vermeerderen met vijftig opdecimen tot honderdvijftig euro ongeacht de datum van de bewezen verklaarde feiten; deze bijdrage heeft een eigen aard en is geen straf.

Krachtens artikel 91, tweede lid van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals laatst gewijzigd bij Koninklijk Besluit van 13 november 2012 (B.S. 29 november 2012) worden de beklaagden tevens veroordeeld tot betaling van de vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze bedraagt thans 51,20 euro (geïndexeerd zoals voorzien in artikel 148 K.B. 28/12/1950 en de ministeriële omzendbrief nr. 131quater (ns) B.S. 1 maart 2013).

OP BURGERRECHTELIJK GEBIED

De vordering van J. Lalo

De bewezen verklaarde feiten, voorwerp van de enige tenlastelegging, staan in oorzakelijk verband tot de door de burgerlijke partij geleden schade.

De beklaagden zijn solidair aansprakelijk voor de door de burgerlijke partij geleden schade en zijn er dan ook hoofdelijk toe gehouden deze schade integraal te vergoeden.

De burgerlijke partij vordert 397,90 euro voor medische kosten, 100,00 euro voor kosten achternageloop, een morele schadevergoeding van 1.500,00 euro, en een rechtsplegingsvergoeding van 440,00 euro.

De medische kosten van 397,90 euro komen rechtmatig en correct begroot voor en worden gestaafd met stukken, en kunnen dus worden toegekend.

De kosten achternageloop van 100,00 euro komen rechtmatig en correct begroot voor en kunnen worden toegekend.

De rechtsvordering tot schadevergoeding wegens morele schade heeft tot doel de pijn, de smart of enig ander moreel leed te lenigen en in die mate de schade te herstellen. De morele schade is echter niet voor precieze begroting vatbaar. Het gaat in essentie om de juridische erkenning van het leed dat het slachtoffer werd toegebracht, De rechter dient daarbij rekening te houden enerzijds met de bedragen die gebruikelijk worden toegekend ter vergoeding van dat leed en anderzijds met bijzondere omstandigheden die bij de begroting van deze schade in aanmerking moeten worden genomen.

Het staat vast dat de burgerlijke partij ernstig werd aangetast in zijn fysieke en psychische integriteit door de beklaagden en hierdoor morele schade heeft geleden. De rechtbank bepaalt de definitieve morele schadevergoeding in billijkheid op 750,00 euro.

Gelet op het verstek van de eerste beklagde dient de rechtsplegingsvergoeding in zijn hoofde te worden herleid tot het minimumbedrag.

De eerste en de tweede beklagde dienen aldus hoofdelijk te worden veroordeeld tot een minimumrechtsplegingsvergoeding van 220,00 EURO.

De tweede beklagde dient bovendien veroordeeld te worden tot een bijkomende rechtsplegingsvergoeding ten bedrage van 220,00 EURO.

OM DEZE REDENEN, en gelet op de volgende artikelen:

art. 11, 12, 14, 16, 31, 32, 34, 35, 41 Wet van 15 juni 1935;
art. 162, 162bis 182, 184, 185 §1, 186, 189, 190, 191, 194, 195 Wetboek van Strafvordering;
art. 1, 2, 3, 7, 25, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 43bis, 44, 45, 50, 66, 3982, 398, 399 Strafwetboek;
art. 1, 2, 3 Wet van 5 maart 1952;
art. 28, 29 van de wet van 1 augustus 1985;
art. 8, 14 §1 van de Wet van 29 juni 1964;
art. 1382 e.v. Burgerlijk Wetboek;
art. 1022 Gerechtelijk Wetboek.

DE RECHTBANK, recht doende OP TEGENSPRAAK ten aanzien van K. Mohammed EN BIJ VERSTEK ten aanzien van A. Rohit

OP STRAFRECHTELIJK GEBIED

Ten aanzien van A. Rohit

Spreekt de beklagde vrij van de verzwarende omstandigheid dat een van de drijfveren van het misdrijf bestond in de haat tegen, het misprijzen van of de vijandigheid tegen een persoon wegens diens zogenaamd ras, zijn huidskleur, zijn afkomst, zijn nationale of etnische afstamming, zijn nationaliteit, zijn geslacht, zijn geslachtsverandering, zijn seksuele geaardheid, zijn burgerlijke staat, zijn geboorte, zijn leeftijd, zijn fortuin, zijn geloof of levensbeschouwing, zijn huidige of toekomstige gezondheidstoestand, een handicap, zijn taal, zijn politieke overtuiging, zijn syndicale overtuiging, een fysieke of genetische eigenschap of zijn sociale afkomst.

Verklaart de feiten, voorwerp van de tenlastelegging, uitgezonderd de verzwarende omstandigheid zoals hierboven omschreven, bewezen.

Veroordeelt de beklagde voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde feiten, voorwerp van de tenlastelegging, uitgezonderd de verzwarende omstandigheid zoals hierboven omschreven, tot een GEVANGENISSTRAF van ACHTTIEN MAANDEN en een GELDBOETE van VIJFTIG EURO (€50,00).

Verhoogt de geldboete met vijftig decimes, aldus gebracht op DRIEHONDERD EURO (€300,00).

Beveelt dat bij gebreke van betaling binnen de termijn bepaald bij artikel 40 van het Strafwetboek, de geldboete zal kunnen vervangen worden door een gevangenisstraf van VIER DAGEN.

Beveelt dat de tenuitvoerlegging van het vonnis, in hoofde van de beklaagde, wat betreft TWAALF MAANDEN van de uitgesproken GEVANGENISSTRAF VAN ACHTTIEN MAANDEN zal uitgesteld worden voor een termijn van VIJF JAAR te rekenen vanaf heden, ingeval gedurende de proeftijd geen nieuw misdrijf wordt gepleegd dat een veroordeling tot een criminele of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan zes maanden zonder uitstel tot gevolg heeft.

Beveelt dat de tenuitvoerlegging van het vonnis, in hoofde van de beklaagde, wat betreft de uitgesproken GELDBOETE van VIJFTIG EURO (€50,00) zal uitgesteld worden voor een termijn van DRIE JAAR te rekenen vanaf heden, ingeval gedurende de proeftijd geen nieuw misdrijf wordt gepleegd dat een veroordeling tot een criminele of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan zes maanden zonder uitstel tot gevolg heeft.

Zegt dat de beklaagde verplicht is een bedrag van VIJFENTWINTIG EURO (€25,00), verhoogd met vijftig decimes, aldus gebracht op HONDERD VIJFTIG EURO (€150,00), te betalen als bijdrage tot het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders.

Ten aanzien van K. Mohammad

Spreekt de beklaagde vrij van de verzwarende omstandigheid dat een van de drijfveren van het misdrijf bestond in de haat tegen, het misprijzen van of de vijandigheid tegen een persoon wegens diens zogenaamd ras, zijn huidskleur, zijn afkomst, zijn nationale of etnische afstamming, zijn nationaliteit, zijn geslacht, zijn geslachtsverandering, zijn seksuele geaardheid, zijn burgerlijke staat, zijn geboorte, zijn leeftijd, zijn fortuin, zijn geloof of levensbeschouwing, zijn huidige of toekomstige gezondheidstoestand, een handicap, zijn taal, zijn politieke overtuiging, zijn syndicale overtuiging, een fysieke of genetische eigenschap of zijn sociale afkomst.

Verklaart de feiten, voorwerp van de tenlastelegging, uitgezonderd de verzwarende omstandigheid zoals hierboven omschreven, bewezen.

Veroordeelt de beklaagde voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde feiten, voorwerp van de tenlastelegging, uitgezonderd de verzwarende omstandigheid zoals hierboven omschreven, tot een GEVANGENISSTRAF van ACHTTIEN MAANDEN en een GELDBOETE van VIJFTIG EURO (€50,00).

Verhoogt de geldboete met vijftig decimes, aldus gebracht op DRIEHONDERD EURO (€300,00).

Beveelt dat bij gebreke van betaling binnen de termijn bepaald bij artikel 40 van het Strafwetboek, de geldboete zal kunnen vervangen waden door een gevangenisstraf van VIER DAGEN.

Beveelt dat de tenuitvoerlegging van het vonnis, in hoofde van de beklaagde, wat betreft TWAALF MAANDEN van de uitgesproken GEVANGENISSTRAF VAN ACHTTIEN MAANDEN zal uitgesteld worden voor een termijn van VIJF JAAR te rekenen vanaf heden, ingeval gedurende de proeftijd geen nieuw misdrijf wordt gepleegd dat een veroordeling tot een criminele of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan zes maanden zonder uitstel tot gevolg heeft.

Beveelt dat de tenuitvoerlegging van het vonnis, in hoofde van de beklaagde, wat betreft de uitgesproken GELDBOETE van VIJFTIG EURO (€50,00) zal uitgesteld worden voor een termijn van DRIE JAAR te rekenen vanaf heden, ingeval gedurende de proeftijd geen nieuw misdrijf wordt gepleegd dat een veroordeling tot een criminele of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan zes maanden zonder uitstel tot gevolg heeft.

Zegt dat de beklaagde verplicht is een bedrag van VIJFENTWINTIG EURO (€25,00), verhoogd met vijftig decimes, aldus gebracht op HONDERD VIJFTIG EURO (€150,00), te betalen als bijdrage tot het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders.

De overtuigingsstukken

Beveelt de overmaking aan het openbaar ministerie om te handelen als naar recht, van de overtuigingsstukken neergelegd ter griffie van de correctionele rechtbank te Gent onder nr. 2014 04294, 2014 04774.

De kosten

Begroot de gerechtskosten in hun geheel op 748,12 euro.

Veroordeelt de beklaagden HOOFDELIJK tot de kosten, gevallen aan de zijde van het openbaar ministerie, ten bate van de Staat tot heden begroot op 748,12 euro, ondeelbaar veroorzaakt door de bewezen verklaarde tenlastelegging, meer de betekeningskosten van huidig vonnis in hoofde van de eerste beklaagde.

Legt ELKE veroordeelde, krachtens artikel 91, tweede lid van het K.B. van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, een vaste vergoeding op voor beheerskosten in strafzaken van EENENVIJFTIG EURO TWINTIG CENT (€51,20) (geïndexeerd zoals voorzien in artikel 148 K.B. 28 december 1950 en de ministeriële omzendbrief nr. 131quater (ns) (B.S. 1 maart 2013)).

OP BURGERRECHTELIJK GEBIED

De vordering van J. Lalo

Verklaart de eis van de burgerlijke partij toelaatbaar en gegrond.

Veroordeelt de beklaagden HOOFDELIJK om te betalen aan de burgerlijke partij het bedrag van DUIZEND TWEEHONDERD ZEVENENVEERTIG EURO NEGENTIG CENT (€1.247,90), te vermeerderen met de vergoedende intresten tegen de wettelijke intrestvoet vanaf 20 april 2014 tot vandaag, de gerechtelijke intrest tegen de wettelijke intrestvoet op hoofdsom en vergoedende intresten vanaf vandaag tot de dag van volledige betaling, en de kosten.

Veroordeelt de beklaagden HOOFDELIJK tot het betalen van een minimumrechtsplegingsvergoeding van 220,00 EURO.

Veroordeelt de tweede beklaagde tot een bijkomende rechtsplegingsvergoeding van 220,00 EURO.

Wijst het meer- of anders gevorderde af als ongegrond.

Aldus gewezen en uitgesproken op de openbare terechtzitting van DRIE DECEMBER TWEEDEUIZEND VEERTIEN.

Aanwezig :

- de heer J. D., rechter, die de terechtzitting voorziet;
- mevrouw C. B., rechter;
- mevrouw L. D. B., rechter;
- de heer H. V. L., substituut-procureur des Konings;
- mevrouw I. M., griffier